

faa en saadan Sammensætning af Skatteraadene, tror jeg, man vilde kunne undgaa mange af de uheldige Tilfælde, hvis Rigtighed man har lidt vanskeligt ved at tro paa, naar man bliver præsenteret for dem, f. Eks. det Tilfælde ude i Landsognene, at Læreren og Stationsmesteren paa en Landstation hører til de højestbeskattede i Sognet. Det har man kunnet træffe adskillige Steder. Det er muligt, at det ikke ganske slaar til mere; men der har i alt Fald været Tider, da det var ret udpræget, at disse Folks Indtægter syntes at være langt større i Forhold til andres Indtægter, end man paa Forhaand skulde antage.

En alsidig Sammensætning af Skatteraadene er i Virkeligheden nødvendig, for at Befolkningen kan faa den Tillid til hele Skatteligningen, som Befolkningen maa og skal have. Ved en saadan kunde man ogsaa undgaa, at Bybefolkningen er tilbøjelig til at tro, at man paa Landet betaler for lidt i Indkomstskat, og at Landbefolkningen, som det blev antydnet af Venstres ærede Ordfører, er tilbøjelig til at tro, at Folk i Byerne betaler for lidt i Formueskat. Man vilde undgaa noget saadant, hvis alle Skatteraadene havde en alsidig Sammensætning, saa at man var vis paa, at de forskellige Grupper Interesser var repræsenteret. Nu staar der nok i Lovbestemmelserne om Skatteraadenes Sammensætning, at Finansministeren skal sørge for, at saavel Byerhvervene som Landbrugserhvervet er repræsenteret, men jeg er ikke sikker paa, at det lader sig opnaa med saa smaa Skatteraad som dem, vi har her, at skabe en virkelig alsidig Repræsentation. Jeg mener, vi burde have et noget større Antal Medlemmer i hvert Skatteraad, men saa maatte man naturligvis gøre Skattekrede større, saa vi alligevel ikke fik flere Skatteraadmedlemmer i det hele. Efter det foreliggende Lovforslag at dømme synes man imidlertid ganske at savne Forstaaelsen af, at der er Kredse i Befolkningen, som der slet ikke bliver taget Hensyn til, naar der tales om Byerhverv og Landbrugserhverv. Og naar der saa med Hensyn til Landoverskatteraadets Sammensætning tales om Landets Hovederhverv — den højtærede Finansminister meddelte os, at der ved Landets Hovederhverv tænkes paa Landbrug, Haandværk, Industri, Handel og Skibsfart —, hvor hører saa Arbejderbefolkningen hjemme, maa jeg spørge? Hører den ikke med til Landets Erhverv? Hører Arbejderne ikke med ind under de Hovederhverv, ved hvilke de har deres Arbejde, ved hvilke de udfører deres ikke helt betydningsløse Virksomhed, for at Erhver-

vet overhovedet kan være et Erhverv? Vil man, naar Talen er om at lade de forskellige Hovederhverv repræsentere i Skatteraadene, være lige saa tilbøjelig til at tage som Repræsentant for dette Hovederhverv en Arbejder som en Arbejdsgiver? Det er et Spørgsmaal, som ligger ganske i det dunkle, og som der, saa vidt jeg forstaaer, hverken i Forhandlingerne eller i Lovforslaget er fremkommet nogen som helst Antydning om. Jeg for mit Vedkommende kunde ønske at høre en Udtalelse af den højtærede Finansminister om, hvorvidt Arbejderne er indbefattet i de Kategorier, der opstilles, naar der tales om Landets Hovederhverv og andre Erhverv, og om det i Praxis vil give sig Udslag i, at den højtærede Finansminister vil inddrage Arbejderne i Skatteraadene; for det er naturligvis det, det kommer an paa.

Jeg tillægger det, som det fremgaar af disse mine Udtalelser, overordentlig stor Betydning, at Skatteraadene bliver alsidigt sammensat, og hvis det kan naas i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, under de Former, som er foreslaaet i Lovforslaget, skal det kun glæde mig. Men jeg anser det stadig for at være det heldigste, om man vilde gaa over til en mere rationel, lovmæssigt fastslaet Sammensætning af Skatteraadene.

Piper: Blandt alle de mange Skatte-love, der er forelagt for at skaffe Balance, indtages Førstepladsen baade paa Grund af Beløbets Størrelse og paa Grund af Beskatningens Indgreb i Erhvervslivet af Toldloven og Loven om Indkomst- og Formueskat. Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten kom til Verden i 1903. Det var den Gang en uskyldig lille Skabning, der kun tilførte Statskassen 5 Mill. Kr. i Indtægt. Senere har den vokset sig stor og kraftig under de forskellige Ændringer, den er undergaaet i Aarene 1912, 1915 og 1919. Det, der i sin Tid motiverede Fremkomsten af Indkomst- og Formueskat, der ikke var kendt i det tidligere Skattesystem, var navnlig dette, at Papirformuen den Gang var ubeskattet; en Mand, som anbragte 100 000 Kr. i Papirer, betalte ingen Skat til Staten, men anbragte han de 100 000 Kr. i fast Ejendom, blev han skattepligtig. Skatten fandt den Gang Tilslutning fra alle Sider; det maatte erkendes, at det var et manglende Led i et fornuftigt Skattesystem. Ved den overordentlige Vækst af denne Skat, de i Aarenes Løb stadig forøgede Satser, er det blevet en meget betydende Faktor i vort finansielle Statsliv. Men med de synkende